

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

navrhovatelů: a) J. K., narozen „X“,
bytem „X“,
b) P. K., narozena „X“,
bytem „X“,

a
dalších účastníků: 1) Městský úřad Úštěk,
sídlem Mírové náměstí 83, 411 45 Úštěk,
2) Ing. P. H., narozen „X“,
bytem „X“,

v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta ve volbách do Zastupitelstva obce Liběšice konaných ve dnech 5. a 6. října 2018,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě domáhali prohlášení neplatnosti volby kandidáta ve volbách do Zastupitelstva obce Liběšice konaných ve dnech 5. a 6. října 2018 podle § 60 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách“).

Návrh

2. V návrhu navrhovatelé uvedli, že dne 4. 10. 2018 obdrželi do poštovní schránky letáček účastníka 2), který ve volbách kandidoval za volební stranu Nezávislí kandidáti Liběšicka. V letáčku bylo uvedeno: „*Další pro mě nepochopitelný počin byl prodej domu č. p. 117 jiným*

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

osobám, než bylo schváleno zastupitelstvem a ještě k tomu s nevypořádaným dluhem na této nemovitosti, tudíž obec přišla o další nemalou finanční částku.“ Dále navrhovatelé uvedli, že obec zveřejnila záměr prodat dům č. p. 117 dne 27. 9. 2010 a dne 13. 10. 2010 navrhovatelé na podatelnu Obecního úřadu Liběšice podali oznámení o svém zájmu nemovitost koupit. V kupní smlouvě ze dne 14. 1. 2014 je uvedeno: „Nemovitost se převádí bez dluhů a závad, přičemž kupující strana prohlašuje, že jí je stav kupovaných nemovitostí dobře znám.“ Účastník 2) byl do své rezignace dne 18. 12. 2017 členem zastupitelstva, a zneužil tak vnitřní informace k vlastnímu prospěchu. Z těchto důvodů se navrhovatelé domáhají vyslovení neplatnosti volby účastníka 2), a to pro nekorektně a lživě vedenou předvolební kampaň.

Vyjádření účastníků 1) a 2) k návrhu

3. Účastník 1) se k návrhu nevyjádřil.
4. Účastník 2) uvedl, že písemným oslovením občanů chtěl informovat, z jakých důvodů nemohl zůstat členem Hnutí za harmonický rozvoj obcí a měst v čele s paní starostkou. Dle jeho názoru neinformoval lživě či nekorektně. Jeho tvrzení již dříve potvrdila starostka obce A. K. ve svém prohlášení, z něhož účastník 2) obsáhle citoval a které k návrhu přiložil. Dále poukázal na to, že informace k problematice prodeje domu č. p. 117 jsou uveřejněny ve Zprávě o přezkoumání hospodaření, obec Liběšice, za rok 2017, která je pod názvem Přezkum 2018 vyvěšena v elektronické podobě na internetových stránkách www.libesice.cz. Tato problematika byla několikrát projednávána i na veřejném zasedání Zastupitelstva obce Liběšice. V žádném případě se nejedná o zneužití vnitřní informace k vlastnímu prospěchu, jak uvádějí navrhovatelé.

Replika navrhovatelů

5. K vyjádření účastníka 2) navrhovatelé uvedli, že účastník 2) jako člen zastupitelstva mohl prodej domu č. p. 117 zastavit. Navrhovatelé užívali předmětný dům od roku 1997 a následně projevíli zájem o jeho koupi a zároveň požádali o převedení nemovitosti na jejich syna M. K. Starostkou obce jim bylo sděleno, že pokud je na ně sepsána nájemní smlouva, bude tak sepsána i smlouva kupní. Až z Přezkumu 2018 se dozvěděli, že nemovitost měl koupit syn a že dluh k domu č. p. „X“ činí 236 284 Kč ke dni 31. 5. 2017. Další dluhy jsou uvedeny ve vyjádření účastníka 2). Nevědí, co tyto částky znamenají, mohou se jen domnívat, že účetnictví obce není řádně a poctivě vedeno. Nemovitost však kupovali v dobré víře a určenou kupní cenu zaplatili.

Volební dokumentace

6. Soud si vyžádal u účastníka 1) volební dokumentaci, z níž zjistil, že navrhovatelé jsou zapsáni ve stálém seznamu voličů volebního okrsku č. 1. Účastník 2) kandidoval ve volbách za volební stranu „Nezávislí kandidáti Liběšicka“ a byl zvolen do zastupitelstva obce.

Posouzení věci soudem

7. Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny procesní předpoklady pro to, aby mohlo být přistoupeno k meritornímu projednání věci. S ohledem na skutečnost, že se v předmětné věci jedná o řízení ve věci návrhu na neplatnost volby kandidáta, jsou tyto předpoklady upraveny vedle zákona o volbách i v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud zkoumal ve smyslu ust. § 92 s. ř. s. svou Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

věcnou a místní příslušnost k projednání podaného návrhu a dospěl k závěru, že soud je věcně a místně příslušný k jeho projednání. Dále soud shledal, že navrhovatelé jsou k návrhu podle § 90 odst. 1 s. ř. s. aktivně legitimováni, neboť jsou zapsáni ve stálém volebním seznamu pro volby do Zastupitelstva obce Liběšice. Podle § 90 odst. 3 s. ř. s. soud rozhodoval bez jednání.

8. Soudnictví ve věcech volebních je upraveno v hlavě II., dílu 4 s. ř. s. a v hlavě VII. volebního zákona. V těchto předpisech sice není výslovně zakotvena pro soudní přezkum voleb zásada koncentrace řízení, ovšem dle názoru soudu tento princip vyplývá konkludentně z obsahu jednotlivých ustanovení obsažených v uvedených předpisech. V ustanovení § 60 odst. 1 volebního zákona je výslovně uvedena desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba odmítnout pro opožděnost. V ustanovení § 90 odst. 3 s. ř. s. je pak dále uvedeno, že soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Dále je v citovaném ustanovení výslovně uvedeno, že jednání není třeba nařizovat. Ze stanovené poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo meritorně rozhodnuto rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena na jisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatel uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání. Z uvedených skutečností tedy dle soudu vyplývá, jak již uvedl výše, že soudní přezkum voleb je ovládán zásadou koncentrační, a proto není možno k námitkám uplatněným po lhůtě pro podání návrhu přihlížet (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, sp. zn. Vol 13/2004, www.nssoud.cz; nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11, odst. 23, www.usoud.cz).
9. Soud se plně ztotožňuje se závěrem Krajského soudu v Plzni uvedeným v usnesení ze dne 16. 11. 2006, sp. zn. 57 Ca 148/2006, www.nssoud.cz, že: *„Řízení o návrhu na neplatnost hlasování a voleb do zastupitelstev obcí je řízením sporným, pro které platí povinnost navrhovatele tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti [§ 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.] a označit důkazy k prokázání svých tvrzení [§ 101 odst. 1 písm. b) a § 120 o. s. ř.]. Soud v takovém řízení nemůže doplňovat či domýšlet chybějící tvrzení navrhovatele, jakož i z vlastní iniciativy dohledávat důkazy.“*
10. Soud konstatuje, že v rámci volební kampaně je běžné určité přehánění, používání komunikačních zkratk, hesel a působení na emoce voličů, avšak voliči, podobně jako u komerčních reklam s určitou mírou nadsázky komunikace počítají. Období volebních kampaní je tak typické určitým vyšším emocionálním nábojem a je zřejmé, že některá prohlášení ve volební kampani se mohou některé skupiny voličů dotknout. Nicméně jsou to právě voliči, kteří pak svobodně volí mezi různou nabídkou volebních programů kandidátů a zohledňují i formu podaných informací (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, www.usoud.cz; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, sp. zn. Vol 33/2013, www.nssoud.cz).
11. Navrhovatelé toliko poukázali na rozpor mezi tvrzením účastníka 2) ve volební kampani spočívajícím v tvrzení, že prodej domu č. p. „X“ byl proveden s nevypořádaným dluhem, a prohlášením v kupní smlouvě o převodu nemovitosti bez dluhů a závad. Soud konstatuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

že uvedená tvrzení nemusí být nutně v rozporu, neboť tvrzení prodávajícího a kupujícího v kupní smlouvě nemusí odpovídat objektivnímu stavu. To se v daném případě i potvrdilo, neboť navrhovatelé poté, co se seznámili s vyjádřením účastníka 2) a Zprávou o přezkoumání hospodaření, obec Liběšice, za rok 2017 (Přezkum 2018) svůj postoj revidovali tak, že neví, proč je v účetnictví obce evidován dluh vážící se k domu č. p. „X“, a že účetnictví zřejmě nebylo řádně vedeno. Soud ve volebním soudnictví však neposuzuje správnost vedení účetnictví obce, platnost či neplatnost smluv, ale pouze v rámci návrhových tvrzení zkoumá průběh voleb z pohledu zákonnosti a ústavnosti. V daném případě soud nezákonnost neshledal, neboť existenci spornosti některých aspektů prodeje domu č. p. „X“ nepopírají ani sami navrhovatelé. Jejich námitka je tedy nedůvodná.

12. Ostatní tvrzení o zneužití informací, nekorektně a lživě vedené kampani účastníkem 2) nejsou způsobilá k přezkumu před soudem pro svoji nekonkrétnost, a soud se jimi proto nemohl zabývat.
13. Vzhledem ke shora uvedenému dospěl soud k závěru, že návrh je nedůvodný, a proto ho výrokem I. usnesení zamítl.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebního soudnictví nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).
Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 30. října 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.